

427.

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

Adagio

Ty kúc-ke ho-dzi-ny smut-ne bi - jú, smut-ne bi - jú,
 keď sa se svú mi-ú roz-lu-ču - ju,
 ne-bo-jím sa; na - sta-ua ho-dzin-ka, o - že-ním sa.

Ty kúcke hodziny smutne bijú,
 keď sa ^(milý s milú) se svú miú rozlučujú,
 smutne bijú, nebojím sa;
 nastaua hodzinka, ožením sa.

Ožeň sa, šuhajku, s pánem bohem,
 vezni si dzevečku sebye roven;
 s pánem bohem, len sa ožeň,
 na tvoju najmilší si nespomeň.

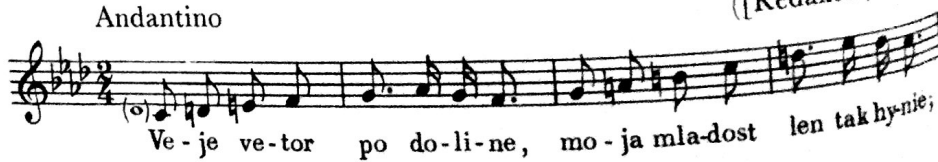
Ked si mňa nevezneš za ženičku,
 aspoň si ma vyvou za družičku;
 za družičku, za najstarší,
 žes' byua fėjirka nejvjernejší.

Melódia: Sl. sp. II 434 – [Sl. sp. D 2002 – Sl. sp. D 181].

428.

Andantino

([Redakcia, 1881])

Ve - je ve - tor po do - li - ne, mo - ja mla - dost len tak hynie,